

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság a Debrecenben, 2011. április hó 19. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2011. április 27. napján kihirdette a következő

ítéletet:

A kerítés büntette és más bűncselekmény miatt I.rendű vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság 1.Bf.769/2010/4. számú 2011. évi január hó 7. napján kihirdetett ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

I. r. vádlott börtönbüntetésének tartamát 2 (kettő) év 10 (tíz) hónapra enyhíti, míg II. r. vádlott börtönbüntetésének tartamát 2 (kettő) évre mérsékli.

II. r. vádlottal szemben 1.400.000 (Egymilliónégyszázezer) Ft-ra vagyonekobzást rendel el.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bny.80/2009. tételszámon bevételezett és kezelt 1. sorszám alatti műpénisz, 3. sorszám alatti 2 db bontatlan kondom, 11. sorszám alatti 4 db kondom, 17. és 18. sorszám alatti 2 db újság elkobzására vonatkozó rendelkezést mellőzi és a megjelölt bűnjeleket lefoglalásuk megszüntetése mellett kiadni rendeli I. r. vádlottnak.

Egyebekben a másodfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A harmadfokú eljárásban felmerült 9.000 (Kilencezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére köteles II. r. vádlott.

I. r. vádlott lakcíme:
Személyi igazolványának száma:

I n d o k o l á s :

A Szolnoki Városi Ügyészség B.3904/2008/39. sz. vádiratában I. r. vádlottal szemben a Btk. 207.§ (1) bekezdésében meghatározott - figyelemmel a Btk. 12.§ (2) bekezdésére - a (2) bekezdés szerint minősülő folytatólagosan üzletszerűen elkövetett kerítés büntette, a Btk. 207.§ (1) bekezdésében meghatározott - figyelemmel a Btk. 12.§ (2) bekezdésére és a 20.§ (2) bekezdésére - a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan társtettesként, 18. életévét meg nem haladott személy sérelmére elkövetett kerítés büntette,
3 rb. a Btk. 207.§ (1) bekezdésében meghatározott - figyelemmel a Btk. 12.§ (2) bekezdésére - a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan 18. életévét meg nem haladott személy sérelmére elkövetett kerítés büntette, valamint
a Btk. 206.§-ában meghatározott és aszerint minősülő kitartottság büntette,

II. r. vádlottal szemben 3 rb. a Btk. 207.§ (1) bekezdésében meghatározott - figyelemmel a Btk. 12.§ (2) bekezdésére és a 20.§ (2) bekezdésére - a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő folytatólagosan társtettesként, 18. életévét meg nem haladott személy sérelmére elkövetett kerítés büntette, valamint
a Btk. 206.§-ában meghatározott és aszerint minősülő kitartottság büntette miatt emelt vádat.

A Szolnoki Városi Bíróság 2010. április hó 19. napján kihirdetett B.455/2009/55. számú ítéletével I. r. vádlottat, valamint II. r. vádlottat külön-külön bűnösnek mondta ki kitartottság büntetében (Btk. 206.§).

Ezért a városi bíróság I. r. vádlottat 2 év és 4 hónap börtönre, mint főbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 1 millió forint pénzmellékbüntetésre,

II. r. vádlottat 1 év 10 hónapi börtönre, mint főbüntetésre, 3 évre a közügyektől eltiltásra és 250.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

Az I. r. vádlott vonatkozásában a pénzmellékbüntetést - meg nem fizetése esetén - 5.000 forintonként, a II. r. vádlott vonatkozásában - meg nem fizetés esetén - 2.000 forintonként kell egy-egy napi szabadságvesztésre átváltoztatni.

Az elsőfokú bíróság I. r. vádlottat 2 millió forint vagyonekobzásra is ítélte.

A városi bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe az I. és a II. r. vádlottak vonatkozásában az általuk 2008. július 17. napjától 2010. április hó 19. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

A lefoglalt és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bny. 80/2009. tételszámon 1. sorszámon bevételezett műpéniszt, 3. sorszámon bevételezett 2 db bontatlan kondomot, 11. sorszámon bevételezett 4 db kondomot, 17. és 18. sorszámon bevételezett, összesen 2 db újságot elkobozta.

Az ugyanitt 2. sorszámon bevételezett 3 db üres állapotú kondom lefoglalását megszüntette, azokat megsemmisíteni rendelte.

Az ugyanitt bevételezett további bűnjelek sorsáról akként rendelkezett, hogy lefoglalásuk megszüntetése mellett részben az I., részben a II. r. vádlottnak rendelte kiadni azokat.

I. r. vádlottat az ellene folytatólagosan elkövetett kerítés büntette (Btk. 207.§ (1), (2) bekezdés),
társtettesként, folytatólagosan elkövetett kerítés büntette (Btk. 207.§ (1), (3) bekezdés a) pontja), valamint
a 3 rb. folytatólagosan elkövetett kerítés büntette (Btk.207.§ (1), (3) bekezdés a) pontja)

II. r. vádlottat az ellene 3 rb. folytatólagosan, társtettesként elkövetett kerítés büntette (Btk. 207.§ (1), (3) bekezdés a) pontja) miatt emelt vád alól f e l m e n t e t t e .

Kötelezte a II. r. vádlottat 90.000 Ft bűnügyi költség megfizetésére, továbbá az I. és a II. r. vádlottakat egyetemlegesen 15.240 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a városi ügyész jelentett be fellebbezést I. r. és II. r. vádlottak terhére részbeni felmentésük miatt, a kerítés büntette vonatkozásában a bűnösség megállapítása és a szabadságvesztések tartamának a felemelése, II. r. vádlottal szemben a közügyektől eltiltás mellékbüntetés mértékének a felemelése végett, amelyet a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség B.2962/2008-6. számú átiratában az indokolásban módosítottak szerint tartott fenn és indítványozta a tényállás kiegészítését, az I. r. vádlott bűnösségének megállapítását 2 rb., míg a II. r. vádlottét 3 rb. kerítés büntetében. A bűnösségi körülmények pontosítását I., II. r. vádlottal szemben a börtönbüntetés, míg II. r. vádlott esetében a közügyektől eltiltás tartamának a felemelését indítványozta a továbbiakban, egyebekben pedig az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

I. r. vádlott és védője, valamint II. r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság 2011. január hó 7. napján megtartott nyilvános ülésén az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a következőkkel egészítette ki:

I. r. vádlott ajánlatára - az fk. és II. r. vádlott által végzendő prostitúciós tevékenységhez szükséges „kunsaftok” szerzése érdekében - fk. és II. r. vádlott hirdetést fogalmazott meg, amelyet az I. r. vádlott adott fel és ő fizette annak költségeit is (nyomozati irat 337. oldal utolsó bekezdés és 20. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 13. oldal 5. bekezdés).

A prostitúciós tevékenység tarifáit I. r. vádlott határozta meg (nyomozati irat 339. oldal 2. bekezdés és 20. sz. tárgyalási jegyzőkönyv 14. oldal 10. bekezdés).

Az I. r. vádlott által bérelt lakás rezsiköltségéhez, illetve a bérleti díjához szükséges összeget az I. r. vádlott biztosította (nyomozati irat 339. oldal 3. bekezdés).

A 2011. január hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen a megyei bíróság Bf.769/2010/4. sz. ítéletével a városi bíróság ítéletét az alábbiak szerint változtatta meg:

I. r. vádlott bűnösségét 1 rb. folytatólagosan elkövetett kerítés büntetében (Btk. 207.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés) és

1 rb. folytatólagosan elkövetett kerítés büntetében (Btk. 207.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pontja), míg

II. r. vádlott bűnösségét 3 rb. folytatólagosan elkövetett kerítés büntetében (Btk. 207.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés a) pontja) is megállapította.

I. r. vádlott börtönbüntetésének tartamát 3 év 8 hónapra, míg

II. r. vádlottét 2 év 10 hónapra felemelte és a büntetéseket halmazati büntetésként tekintette kiszabottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Kötelezte a II. r. vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült 6.000 Ft bűnügyi költségnek az állam javára való megfizetésére.

Az ítélet ellen fellebbezés lehetőségét biztosította a II. r. vádlottnak - meg nem jelenése miatt - a kézbesítéstől számított 8 napon belül.

I. r. vádlott és védője, valamint II. r. vádlott védője a megyei bíróság ítélete ellen „eltérő jogi minősítés megállapítása iránt, a kerítés büntette alóli felmentés végett, az elsőfokú ítélet helybenhagyása érdekében" fellebbezett. Az ügyész az érdemi döntést tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség átiratában jelezte, hogy a harmadfokú eljárásban irányadó, jogorvoslatokkal támadott másodfokú határozat tényállása megalapozott.

A megyei bíróság a vádelv sérelme nélkül ugyanakkor olyan tényeket rögzített az ítéleti tényállásban, amelyekkel kiegészülve az ügyészi és másodbírósági állásponttól eltérő bűncselekmény minősítés megállapítása indokolt az I. és a II. r. vádlott terhére rótt - prostitúciós tevékenységet szervező - nemi erkölcs elleni bűncselekmények tekintetében.

A megyei bíróság által iratszerűen kiegészített, megalapozott ítéleti tényállás „a bordélyház fenntartás" büntetőjogi szempontból releváns fogalmának teljes mértékben megfelel:

I. r. vádlott a szám alatti lakást és aszám alatti lakást „prostitúciós tevékenység folytatása" végett bérelte;

II. r. vádlott és az ítéletben nevesített fiatalok személyek az I. r., illetve részben a II. r. vádlott prostitúció üzésére vonatkozó ajánlatát elfogadták;

II. r. vádlott az „I. r. vádlott ajánlatára... kuncsaftok szerzése érdekében" hirdetést fogalmazott, amelynek közzététele érdekében - költségeit is vállalva - az I. r. vádlott intézkedett;

az I. r. vádlott határozta meg a prostitúciós tevékenység tarifáit;

az I. r. vádlott biztosította a lakások bérleti díját és rezsiköltségeit;
az I. és II. r. vádlott a prostitúciós bevételeiből biztosította a fiatalok prostitúciós életfenntartását, működésük járulékos költségeit;
az I. r. vádlott naponta elszámoltatta a prostitúáltakat a bevétellel, amelyet azok neki átadni tartoztak (BH. 1999. évi 399. sz. jogeset, 2010. évi 86. sz. jogeset, Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság B.298/2006/13. számú ítélete, Debreceni Ítéltábla Bf.III. 620/2006/22.sz. ítélete).

A bordélyház fenntartásában megnyilvánuló többletmagatartás a kerítés fogalmával azonos „közvetítést” is felöleli, ezért a specialitás okán a vádlottak által megvalósított cselekményt egységesen „bordélyház fenntartásával elkövetett üzletszerű kéjtelgés elősegítése büntettének” (Btk. 205.§ (2) bekezdés, (3) bekezdés a) pontja) kell minősíteni (BH. 2002. évi 1. sz. jogeset).

Kifejtette továbbiakban még a fellebbviteli főügyészség, hogy a II. r. vádlott magatartásával teljes mértékben hozzájárult a bordélyház fenntartásához, ezért társtettesi minőségének megállapítása indokolt.

Az I. r. vádlott az ítéleti tényállás szerint a Várkonyi tér 20. VII/1. számú lakást szintén prostitúciós tevékenységre hasznosította, így az I. r. vádlott magatartása további „bordélyház fenntartásával elkövetett üzletszerű kéjtelgés elősegítése büntettének” minősül (Btk. 205.§ (2) bekezdése), amelyet mint társtettes valósított meg.

II. r. vádlott az ítéleti tényállás szerint 1,4 millió forint prostitúcióból eredő bevételt kapott a három fiatalok sértettől, amely bevétel egy részét átadta az I. r. vádlottnak.

A II. r. vádlottal szemben 1,4 millió forint összeg tekintetében a Btk. 77/B.§ (1) bekezdésének a) pontjára alapított vagyonelkobzás intézkedés alkalmazása kötelező.

Indítványozta ezért a fellebbviteli főügyészség, hogy I. r. vádlott kerítés büntettének minősített cselekményeit (Btk. 207.§ (2) bekezdés, illetve (3) bekezdés a) pontja) egységesen

1 rb. a Btk. 205.§ (2) bekezdésében meghatározott és aszerint büntetendő bordélyház fenntartásával elkövetett üzletszerű kéjtelgés elősegítése büntettének;

1 rb. társtettesként 18. életévét be nem töltött személyt foglalkoztató bordélyház fenntartásával elkövetett üzletszerű kéjtelgés elősegítése büntettének (Btk.205.§ (3) bekezdés a) pontja) minősítse.

II. r. vádlott esetében 3 rb. a Btk. 207.§ (3) bekezdés a) pontja szerint minősített cselekményét 1 rb. társtettesként, 18. életévét be nem töltött személyt foglalkoztató bordélyház fenntartásával elkövetett üzletszerű kéjtelgés elősegítése büntettének (Btk. 205.§ (3) bekezdés a) pontja) minősítse;

II. r. vádlottal szemben 1,4 millió Ft vagyonelkobzást mondjon ki a Btk. 77/B.§ (1) bekezdésének a) pontja alapján a Be. 398.§ (3) bekezdése szerint;

a megyei bíróság ítéletét egyebekben a Be. 397.§-ára utalással hagyja helyben.

Az ítéltábla mindenk előtt megállapítja, hogy a harmadfokú eljárás feltételei a Be. 386.§ (1) bekezdés a) pontja alapján fennállnak.

A Be. 387.§ (1) bekezdése kimondja, hogy a harmadfokú bíróság a fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást - függetlenül attól, hogy ki fellebbezett - felülbírálja abból a szempontból is, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bírósági eljárásban megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú ítélet megalapozott-e.

A (2) bekezdés rögzíti, hogy ha a másodfokú bíróság ítélete több bűncselekménnyel rendelkezett, a fellebbezés folytán a harmadfokú bíróság az ítélet minden rendelkezését felülbírálja, kivéve a másodfokú bíróság által az elsőfokú bíróság ítéletének felmentő, vagy eljárást megszüntető rendelkezését helybenhagyó részét.

Fellebbezésében sem a városi ügyészség, sem a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Főügyészség nem tett indítványt az I. r. vádlott bűnösségének megállapítására 3 rb. a Btk. 207.§ (1) bekezdésében meghatározott - figyelemmel a Btk. 12.§ (2) bekezdésére - a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő, 18. életévét meg nem haladó személy sérelmére elkövetett kerítés büntettének megállapítására.

A Be. 388.§ (1) bekezdése értelmében a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve, ha ez a tényállás megalapozatlan.

A (2) bekezdés szerint a harmadfokú bírósági eljárásban nincs helye bizonyításnak. Ha az a tényállás, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletet meghozta megalapozatlan és a helyes tényállás az iratok alapján megállapítható, vagy a helytelen ténybeli következtetés az iratok alapján kiküszöbölhető, a harmadfokú bíróság a tényállást hivatalból kiegészítheti vagy helyesbítheti.

A harmadfokú eljárás lefolytatása során az ítéltábla megállapította, hogy az ügyben eljáró első- és másodfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárást, az egyenként és összességükben értékelt bizonyítékok alapján rögzített tényállás hiányosságoktól mentes, megalapozott, így az irányadó a harmadfokú eljárásban is a Be. 388.§ (1) bekezdéséből következőleg.

A vádlottak bűnösségére levont következtetés helytálló, cselekményeik jogi minősítése a másodfokú bíróság általi megváltoztatással helytálló. Mindezek kapcsán és a fellebbezési főügyészség átiratában kifejtett jogi érvek tekintetével is az ítéltábla szükségesnek véli az üzletszerű kéjteljes elősegítésének büntetése, a kitartottság büntetése és a kerítés büntetése bűncselekmények (Btk. 205., 206., 207.§) törvényi tényállásainak részletesebb elemzését és az egyes minősítések egymáshoz való viszonyulásának egybevetését.

Az üzletszerű kéjlgés elősegítése büntettét a Büntető Törvénykönyv a következőképpen szabályozza:

Btk. 205.§ (1) Aki épületet vagy egyéb helyet üzletszerű kéjlgés céljára másnak a rendelkezésére bocsát, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) Aki bordélyházat tart fenn, vezet, vagy annak működéséhez anyagi eszközöket szolgáltat, öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(3) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha

a) a bordélyházban tizennyolcadik életévét be nem töltött személy folytat üzletszerű kéjlgést.

b)

(4) Aki mást üzletszerű kéjlgésre rábír, az (1) bekezdés szerint büntetendő.

Az épület stb. „rendelkezésre bocsátása” annak közvetlen lehetővé tételét jelenti, hogy azt üzletszerű kéjlgés céljára használják (pld. az elkövető átadja vagy a megbeszélt helyre rejti a helyiség kulcsát, és eltávozik hazulról stb.). A rendelkezésre bocsátás azonban több alkalomra is szólhat. Lehetséges úgy is, hogy valaki bérbe vagy albérletbe adja a helyiséget olyan személynek, akiről tudja, hogy üzletszerű kéjlgést folytat.

A rendelkezés szövegezéséből következik, hogy az elkövetőnek nem kell az épület stb. tulajdonosának lennie, elégséges, ha azzal ténylegesen rendelkezhet (pld. háztartási alkalmazott, takarítónő stb.).

A rendelkezésre bocsátás „üzletszerű kéjlgés céljára” jön létre.

Az üzletszerű kéjlgés fogalmát a Btk. 210/A.§ (1) bekezdése határozza meg.

A rendelkezésre bocsátás „másnak” történik. Nem követi el a bűncselekményt, aki prostituáltat visz a lakására stb., és ott ellenszolgáltatásért maga közösül vele.

Az is elkövető a bűncselekményt, aki „szívességből” engedi át a lakását üzletszerű kéjlgés céljára.

A rendelkezésre bocsátás rendszerint anyagi ellenszolgáltatás fejében történik, a **haszonszerzési célzat azonban nem törvényi tényállási elem.**

Ha az elkövető a passzív alanyt üzletszerű kéjlgés folytatására bírja rá, s e célra épületet stb. rendelkezésre bocsát, azaz a Btk. 205.§ (1) és (4) bekezdésének törvényi tényállását egyaránt megvalósítja, a cselekményt csak a (4) bekezdés szerint kell minősíteni. (Kommentár)

A cselekmény természetes egység akár egy, akár több alkalommal, akár azonos, akár különböző személyek rendelkezésére bocsátják az épületet stb.

Halmazat vagy folytatólagosság nem állapítható meg (BH. 1984. évi 212.sz. jogeset).

Az üzletszerű kéjteljes elősegítése nem állapítható meg a Btk. 206.§-a szerinti kitartottság büntetével; abba beleolvad és csak mint súlyosító körülmény vehető figyelembe (BH. 1997. évi 6.sz. jogeset).

A Btk. 205.§ (2) bekezdésében meghatározott cselekmény Büntető Törvénykönyvbe - a bordélyház fenntartása vagy vezetése - felvételét az emberkereskedés és mások prostitúciója kihasználásának elnyomása tárgyában New Yorkban 1950. március 21. napján kelt és az 1955. évi 34.sz. tvr.-rel kihirdetett nemzetközi egyezmény II. cikkében foglalt megállapodás indokolta.

A **bordélyház** olyan vállalkozás, amelyben a vállalkozó által fizetett prostituáltak pénzért közönségre vagy fajtalanságra bárkinek a rendelkezésére állnak, az ellenszolgáltatás azonban a vállalkozót illeti (Kommentár).

A bordélyház célja a rendszeres haszonszerzés, tehát olyan üzleti vállalkozás, amelyben a prostituáltak rendszeresen, anyagi ellenszolgáltatás fejében bárkinek a rendelkezésére állnak szexuális vágyaik kielégítésére. A bordélyházat a vállalkozó tartja fenn, koordinálja a prostituáltak tevékenységét, amelynek kockázatát is viseli.

Előre meghatározza a szolgáltatás díját és a **bevétel elosztásának mikéntjét**. Gondoskodik a tevékenység folytatásához szükséges feltételekről. A bordélyház fenntartása tehát minőségileg más - több -, mint a Btk. 205.§-ának (1) bekezdésében meghatározott bűntett, amely az épületnek, lakásnak vagy más helynek az üzletszerű kéjteljes céljára alkalmasszerű, eseti rendelkezésre bocsátásával valósul meg, és nem hordozza a prostitúció céljaira létrehozott vállalkozás előzőekben felsorolt ismérveit (BH. 2010. évi 86. sz. jogeset).

A Fővárosi Bíróság 1996. évi 3. sz. Büntető Kollégiumi állásfoglalása szerint a bordélyház fenntartása két mozzanatot is magában foglal, nevezetesen az üzletszerű kéjteljeshez való segítségnyújtás mellett az arra való rábírási magatartást is. A rábírási magatartás vonatkozásában azonban leszögezendő, hogy itt nem a büntetőjogi értelemben vett rábírás fogalmáról van szó, mindig azt kell vizsgálni az adott ügyben, hogy milyen rábírás jellegű mozzanata volt a terhelti magatartásnak.

A rábírás jellegű mozzanatot kimeríti amikor hirdetésre jelentkező lányokat kioktatják a feladatukra, nevezetesen arra, hogy a férfi vendégekkel anyagi ellenszolgáltatásért közösjenek, illetőleg fajtalankodjanak és arra is, hogy akkor tudnak jövedelemhez jutni, ha a vendégekkel ilyen célból szobára mennek.

A bírói gyakorlatból irányadónak tekintendők még a Legfelsőbb Bíróság Bfv.III.59/2010/5. sz. határozatában leírtak.

Ilyen körülmények között „a rábírási mozzanat” ismérvei megállapíthatók még akkor is, ha hirdetések szövegezése ellenére (felszolgáló, táncosnő, masszőrnő) az arra jelentkezők eleve sejtették a tőlük várt szolgáltatások jellegét. Az üzletszerű kéjteljes pusztán elősegítése az volna, amikor az egyébként prostitúcióval hivatásszerűen foglalkozó nő részére valaki a helyet biztosítja. Akkor azonban, amikor a kezdeményezés, a hirdetés feladásával, az arra jelentkezők kioktatásával a jövedelemszerzés és a prostitúció

összekapcsolásával - a helyiség tulajdonosától indul ki, a rábírási mozzanat mint a bordélyház fenntartásának egyik alkotói ismérve megvalósul.

A másik ismerv, hogy a bordélyház olyan vállalkozás, amelyben a vállalkozó által fizetett prostituáltak pénzért közösülésre vagy fajtalanságra bárkinek a rendelkezésre állnak, az ellenszolgáltatás azonban a vállalkozót illeti.

Mivel a bordélyház mint vállalkozás feltételei nem valósultak meg, így amennyiben a terhelt bárba prostitúcióra szerződtetett lányoknak ellenszolgáltatásként saját magától annyit juttat, hogy az csak az eltartásukra elegendő, illetőleg számukra lakást biztosít, terhére csupán az üzletszerű kéjtelgés elősegítésének büntette állapítható meg (BH. 1999. évi 399. sz. jogeset).

Szükséges itt megjegyezni, hogy az üzletszerű kéjtelgés elősegítése nem értékelhető önálló bűncselekményként a Btk. 207.§-ában meghatározott kerítés büntette mellett sem (Kommentár).

A Btk. 206.§-a a kitartottság büntette vonatkozásában rögzíti, hogy aki üzletszerű kéjtelgést folytató személyel egészben vagy részben kitartatja magát, büntettet követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Mellékbüntetésként kitiltásnak is helye van.

Nincs jelentősége annak, hogy az üzletszerű kéjtelgő milyen formában (természetben vagy pénzben) „támogat” valakit. Kitartottság azonban csak akkor állapítható meg, ha rendszeresen ad neki nem jelentéktelen mértékű juttatásokat.

A juttatások rendszeres elfogadásával megvalósuló elkövetési magatartás folyamatos jellegű, ezért a bűncselekmény folytatólagosan (12.§ (2) bekezdés) nem követhető el.

A Legfelsőbb Bíróság 3/1999.BJE határozata értelmében a kitartottság akkor is természetes egység és nem létesül bűnhalmazat, ha az elkövető több olyan személyel tartatja ki magát, aki üzletszerű kéjtelgést folytat.

A törvényi tényállás megvalósítása már akkor teljes, ha az elkövető akár részben és csak egy ilyen személyel tartatja ki magát. Ebből a szempontból közömbös, hogy az elkövető hány személyel tartatja ki magát (rövidebb vagy hosszabb időn át, egészben vagy részben). Ettől függetlenül a cselekmény a természetes egység keretében marad, mivel a kitartók (akik nem feltétlenül sértettek) száma nem eredményezi a törvényi tényállás többszöri megvalósulását. A kitartók számát a büntetés kiszabása során is figyelembe lehet venni.

A kitartottság megvalósul, ha a kitartó és a kitartott között olyan megállapodás jön létre, hogy az üzletszerű kéjtelgést folytató személy az ez úton szerzett jövedelméből anyagi előnyt juttat a kitartott részére (BH.2001. évi 563.sz. jogeset).

A kitartottság büntette megállapításának az a feltétele, hogy a kitartó üzletszerűen - tehát rendszeres haszonszerzésre törekedve - folytasson üzletszerű kéjtelgést, a kitartott pedig az

ebből származó folyamatos juttatást egészben vagy részben a maga részére megszerezze (BH. 1997. évi 112. sz. jogeset).

Ennek keretében rá kell mutatni arra, hogy a kitartó, aki maga is jogellenes tevékenységet folytat, csak tágabb, kriminológiai értelemben tekinthető a kitartottság mindenkor sértettjének. Büntetőjogi szempontból azonban, a Magyar Büntető Törvénykönyv szerint a sértetti minősége a kitartottság törvényi tényállásának nem szükségszerű eleme.

A kitartó és a kitartott rendszerint közös megegyezéssel folytatja bűnös tevékenységét, amelyből nem feltétlenül csak a kitartottnak származik haszna, hanem kölcsönös előnyökkel jár (a kitartó „védelmet” biztosít a kitartottnak). Ezért csak az adott ügy körülményeihez képest bírálható el, hogy a kitartó sértettnek tekinthető-e.

Azokban az esetekben egyébként, amikor egyértelmű, hogy a kitartó sértett vagy sértett is, nem csupán kitartottságot, hanem azzal bűnhalmazatban más bűncselekményt is meg kell állapítani a kitartott terhére (pld. a kerítés minősített esetét: 207.§ (3) bekezdés, az 1998. évi LXXXVII. törvény 43.§-ával beiktatott emberkereskedelmet: 175/B.§).

Nem értékelhető önálló bűncselekményként a kitartottság mellett, hogy az elkövető üzletszerű kéjelgésre bírja rá a kitartóját, vagy épületet stb. bocsát rendelkezésre üzletszerű kéjelgés céljára, azaz az üzletszerű kéjelgés elősegítése (205.§) nem állapítható meg bűnhalmazatban a kitartottság mellett.

A kitartottság mellett a kerítés (207.§) is megállapítható bűnhalmazatban, ha a kitartott személy nemcsak a kitartójával áll kapcsolatban, hanem az üzletszerű kéjelgésre a partnereket is „összehozza”.

A kerítés büntetettét a Btk. 207.§-a a következőképpen szabályozza:

207. § (1) Aki haszonszerzés céljából valakit közösülésre vagy fajtalanásra másnak megszerez, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a kerítés üzletszerű.

(3) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a kerítést

a) az elkövető hozzátartozója, avagy nevelése, felügyelete vagy gondozása alatt álló, illetőleg tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére,

b) megtevesztéssel, erőszakkal avagy az élet vagy testi épség ellen irányuló közvetlen fenyegetéssel

c)

követik el.

(4) Aki a (2) bekezdésben meghatározott kerítés elkövetésében megállapodik, büntetett követ el, és három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A közösülésre vagy fajtalanásra „megszerzés” olyan magatartás, amely megteremti mások nemi kapcsolatának közvetlen lehetőségét. (BJD. 4197)

Leggyakrabban a passzív alany befolyásolása útján történik, de más módon is lehetséges. Jellegét tekintve több mint egyszerű közreműködés a nemi kapcsolat létrejöttében, lévén annak nem csupán az egyik feltétele hanem a döntő oka.

A megszerzés tehát ha az elkövető rábírja a passzív alanyt a közösülésre vagy fajtalanságra, azaz **olyan módon befolyásolja a tudatát, amely elhatározásának döntő motívumává válik.**

A kerítés büntettének tényállási elemeként megjelölt „megszerzés” olyan elkövetői magatartás, amely megteremti a másokkal történő nemi kapcsolat közvetlen lehetőségét és amely többnyire a passzív alany befolyásolása, rábírása folytán történik (BH. 2003. évi 142. sz. jogeset).

Nem zárja ki azonban a kerítés megállapítását, ha az elkövető csupán erősíti a passzív alany elhatározását, vagy kialakulóban lévő elhatározását, vagy ha a partnerek ettől a befolyásolástól függetlenül határozták el magukat a nemi kapcsolatra. Így megszerzés, ha az elkövető a nemi kapcsolatra egyébként is hajlandó, vagy általa befolyásolt partnereket összeismerteti „összehozza” egymással.

Megszerzés az is, ha az elkövető épületet stb. bocsát olyan partnerek rendelkezésére, akik egyébként nem vagy csak nehezen tudnának nemi kapcsolat céljára helyet találni (pld. házasságban élő személy részére találkozási lehetőséget teremt, illetve találkahelyet tart fenn).

A megszerzés „másnak” történik.

A megszerzés akkor kerítés, ha az elkövető „haszonszerzés céljából”, azaz vagyoni előny elérése érdekében teszi (Kommentár).

A kerítés büntette vonatkozásában a „megszerzés” mint elkövetési magatartás tartama tehát nem szűkíthető le oly módon, hogy megállapításának szükségszerű feltétele legyen a kerítő és az alkalmi nemi partner közötti közvetlen kapcsolat.

A Legfelsőbb Bíróság Bfv.V.428/1997/2. számú határozatában kimondta, hogy továbbra is irányadónak tekinti azt a bírói gyakorlatot, amely a kerítés bűncselekményének tényállási elemét képező „megszerez” fogalmat széles körűen értelmezi.

Kifejtette a Legfelsőbb Bíróság hivatkozott döntésében, hogy a BH. 1997. évi 6. sz. jogesetében rögzítettek a kerítés büntette és a kitartottság büntette elhatárolásának kérdésében nem lehetnek irányadóak, mivel az eseti döntésben hivatkozottaktól eltérően a Legfelsőbb Bíróság Bf.IV.2813/1993/5. sz. határozatában rámutatott, amikor a prostitúció hálózatszerűen működik, a kerítés elkövethető láncszerűen is, amelynél az egymással szándékegységben lévő elkövetők egymásba kapcsolódó, egymást kiegészítő tevékenységet folytatnak.

A törvényben leírt „megszerez” tényállási elem megvalósul azzal, ha valaki helyiséget, találkahelyet biztosít prostitúció céljára szervezett nőknek, mert ezáltal lehetővé teszi a prostituáltaknak a tényleges ismerkedést és a szolgáltatás biztosítását a férfiak részére.

A kerítés bűncselekményét távolról sem csupán a szexuális kapcsolatot ténylegesen és közvetlenül létrehozó közreműködő valósíthatja meg. Az elkövethető láncszerűen is, amikor az egymással szándékegységben lévő elkövetők egymásba kapcsolódó, egymást kiegészítő tevékenységet folytatnak.

(Folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett kerítés büntette miatti felelősségre vonás vonatkozásában irányadó még a Legfelsőbb Bíróság Bfv.IV.198/2001/5. sz. határozata is.)

A „megszerezés” fogalmának értelmezésére a Legfelsőbb Bíróság Bfv.II.310/2005/5. számú határozatában kifejti, hogy a törvényi tényállásban leírt elkövetési magatartás sajátos kapcsolatot feltételez a nemi szolgáltatást igénybe vevő és a bűncselekmény elkövetője között. Ez utóbbi - anyagi haszonszerzés reményében - a cselekményt egyrészt e - más - (harmadik) személy/személyek igényeinek kihasználásával, másrészt a passzív alany nemi szolgáltatásait e személyek részére a lehetőségek, körülmények megszervezésével - közvetítéssel vagy egyéb módon - biztosítja.

Vitathatatlan, hogy e körben a passzív alany rábírása is jelentőséggel bírhat, ám önmagában egy ilyen magatartás csak a nemi szolgáltatást nyújtó passzív alany és az elkövető kapcsolatát fedi le, és nem tartalmazza a törvényi tényállás azon elemét, amelynek megvalósításával az elkövető „más”, kívül álló harmadik személlyel (személyekkel) való kapcsolat kialakítása és felhasználása révén a haszonszerzés lehetőségét realizálja.

E körben önmagában valamely - **az elkövetés szempontjából lényegtelen - feltétel biztosítása nem bír jelentőséggel.**

A Btk. 207.§ (2) bekezdése minősített esetként szabályozza, hogy a büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a kerítés üzletszerű. Az üzletszerűség fogalmára a 137.§ 9. pontja az irányadó.

Az elkövető **rendszeres haszonszerzési törekvése** általában több bűncselekmény alapján állapítható meg (ideértve a folytatólagosan elkövetett bűncselekményt is), kivételesen azonban akkor is, ha az elkövető - ilyen törekvés mellett - több bűncselekmény véghezvitelét határozza el, de még csak egyet követ el.

Az üzletszerűség megállapításához a 207. § alkalmazásával sem szükséges, hogy a kerítés az elkövetőnek egyetlen vagy akár a fő keresetforrása legyen; elegendő, ha rendszeres mellékkereset biztosítása végett üzi (Kommentár).

Btk. 207.§ (3) bekezdés a) pontja külön minősített esetként szabályozza az elkövető hozzátartozója vagy nevelése, felügyelete vagy gondozása alatt álló, illetőleg tizennyolcadik életévét be nem töltött személy sérelmére követi el a bűncselekményt. A sértettek számának megfelelően halmazat megállapítására lehetőség van.

A konkrét ügy kapcsán az ítéletábra arra a következtetésre jutott, hogy a megalapozott ítéleti tényállásban leírtak „a bordélyház fenntartása” büntetőjogi szempontból releváns

fogalmának nem feleltek meg, hiszen egyik vádlott esetében sem mondható, hogy az üzletszerű kéjelgést folytató személyeket fizetség ellenében alkalmazták volna.

Az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy mindkét vádlott külön-külön kitartatta magát üzletszerű kéjelgést folytató személyekkel.

A megyei bíróság mindemellett helyesen ismerte fel, hogy az I. r. vádlott rendszeres haszonszerzés céljából II. r. vádlottat és fk. ...t közösülésre vagy fajtalanásra másnak megszerzett folytatólagosan, míg II. r. vádlott haszonszerzés céljából három fiatalkorú személyt szerzett meg másnak közösülésre vagy fajtalanásra folytatólagosan.

A tényállási elemként megjelölt „megszerzés” olyan elkövetői magatartás, amely megteremti a másokkal történő nemi kapcsolat közvetlen lehetőségét és amely többnyire a passzív alany befolyásolása, rábírása folytán történik, de más módon is lehetséges. Megszerzés tehát az a magatartás is, amikor az elkövető befolyásolja a passzív alanyt a közösülésre, fajtalanásra, aki ezirányú tevékenységét bármilyen további ráhatás, külső segítség, közreműködés nélkül - a kerítő ráhatására - végzi, folytatja.

A „megszerzés”, mint elkövetési magatartás tartalma tehát nem szűkíthető le oly módon, hogy megállapításának szükségszerű feltétele legyen a kerítő és alkalmi nemi partner közötti közvetlen kapcsolat.

„Megszerzésnek” tekintendő az a magatartás is, amennyiben a kerítő lakást vagy helyiséget bocsát olyan partnerek rendelkezésére, akik nem vagy csak nehezen tudnának nemi kapcsolat céljára helyet találni. Ekkor sem feltétel az, hogy a kerítő az alkalmi partnerrel találkozzon vagy vele bármilyen kapcsolatba kerüljön.

Jelen ügyben a célzatos befolyásolása I. r. vádlott részéről a II. r. vádlottnak és fk. ...-nak, míg II. r. vádlott részéről a három fiatalkorú személynek egyértelműen megállapítható volt és a „megszerzés” is.

A büntetés kiszabása során irányadó körülmények az ügyben körütekintően feltárássra kerültek, azonban a másodfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamok a további bűncselekményekben történő bűnösség kimondása ellenére is eltúlzottnak tekinthetők.

Az ítélet tábla e vonatkozásban a másodfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a rendelkező részben meghatározott szabadságvesztés tartamokat tekintette olyannak, amely szolgálja a Btk. 37.§-ában meghatározott büntetési célokat a 83.§-ban rögzített büntetés-kiszabási elvekkel együtt, illetőleg tükrözi a kialakult bírói gyakorlatot.

A Btk.77/B.§ (1) bekezdés a) pontjára alapított vagyonek Kobzás intézkedés alkalmazása kötelező II. r. vádlott vonatkozásában, így 1.4 millió Ft vagyonek Kobzást rendelt el esetében (Be.387.§ (4) bekezdés).

Nem vitásan II. r. vádlott 1.4 millió Ft összegű bűnös vagyongyarapodáshoz jutott az üzletszerű kéjelgést folytató három fiataloktól.

Az ügyben elkobzás alkalmazására a bűnjelek vonatkozásában tévesen került sor, így az elkobozni rendelt bűnjelek esetében lefoglalásuk megszüntetése mellett azokat kiadni rendelte az ítélőtábla az I. r. vádlottnak, hiszen a kérdéses bűnjelek nem voltak elkövetési eszköznek tekinthetőek (BH. 1999. évi 399. sz. jogeset).

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a Be. 398.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta a másodfokú bíróság ítéletét, míg egyebekben a Be. 397.§-a értelmében helybenhagyta azt.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 387.§ (4) bekezdésén alapszik.

I. r. vádlott lakcímeszám, személyi igazolványának száma:

Debrecen, 2011. április 27.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság
1.Bf.769/2010/4. számú határozata a Debreceni Ítélőtábla jelen határozatában írt
változtatással jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2011. április 27.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke